ฟังเขาเอามาเล่า

โดย วิมังสา

อนุพุทธะ ผู้ได้บรรลุธรรม ก่อนผู้อื่น

อนุพุทธะ มีความหมายถึง ผู้เรียนรู้ปฏิบัติตามพระพุทธเจ้า หรือก็คือ ผู้ตรัสรู้ตาม คำจำกัดความเหล่านี้ชี้เฉพาะไปที่บรรดาเหล่าพระสาวกของพระพุทธองค์เท่านั้น อนุพุทธะท่านแรกที่ได้เกิดขึ้นในมนุษยโลกท่านนี้ บังเกิดขึ้นพร้อมกับพระพุทธอุทาน ว่า "อญญาสิ วต โภ โกณฑญโญ, อญญาสิ วต โภ โกณฑญโญ" ถอดความเป็นภาษาไทยว่า "โกณฑัญญะได้รู้แล้วหนอ โกณฑัญญะได้รู้แล้วหนอ" ทั้งนี้ด้วยท่านพราหมณ์โกณฑัญญะได้มีสมาธิ จิตส่งไปตามกระแสแห่งปฐมเทศนา "ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร" พร้อมด้วยดวงปัญญาอันแจ่มใสที่เข้าถึงสภาวะพุทธิปัญญาว่า "สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นย่อมมีความดับเป็นธรรมดา" จึงได้บรรลุถึงความเป็นพระโสดาบันบุคคลก่อนผู้ใด ทั้งยังได้ทูลขอบวชในพระธรรมวินัยของพระพุทธองค์ในวันนั้น คือวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ ที่รู้จักกันว่า วันอาสาฬหบูชา และสำเร็จเป็นพระสงฆ์สาวกรูปแรกในพระพุทธศาสนา

ท่านโกณฑัญญะเกิดในตระกูลผู้ดีมีการศึกษา ฐานะร่ำรวย ท่านเรียนจบศิลปวิทยาแห่งยุค คือจบไตรเภท คัมภีร์สำคัญสูงสุดของลัทธิพราหมณ์ มีความรู้ชำนาญพิเศษในการทำนายลักษณะบุคคล จนมีชื่อเสียงทั่วไป หลังวันประสูติของเจ้าชายสิทธัตถะเพียง ๖ วัน ท่านก็ได้รับเชิญเข้ารับการเลี้ยงอาหารร่วมกับพราหมณ์ผู้ชำนาญพระเวท ๑๐๘ ท่าน ในพระราชวังของพระเจ้าสุทโธทนะแห่งเมืองกบิลพัสดุ์ เสร็จสิ้นจากพิธีเลี้ยง จึงมีการคัดเลือกพราหมณ์ผู้เชี่ยวชาญตำรามหาปุริสลักษณะไว้เพียง ๘ ท่าน และหนึ่งในนั้นมีท่านพราหมณ์หนุ่มโกณฑัญญะที่อายุราว ๒๑-๒๒ ปี ขณะที่อีก ๗ ท่านนั้นเป็นพราหมณ์เฒ่าผู้มีอายุมาก หากพิจารณาตรงนี้ จะเห็นว่า โกณฑัญญูพราหมณ์นั้นน่าที่จะต้องเป็นผู้มีปัญญาเฉลียวฉลาด มิใช่น้อย รวมทั้งคงต้องมีชื่อเสียง และมีบุคลิกที่น่าเลื่อมใสเอาการ

ถึงขนาดถูกเลือกมาอยู่ในกลุ่มพราหมณ์ผู้เฒ่าทั้ง ๗ ที่ได้รับความเคารพ เลื่อมใส จากฝ่ายสำนักพระราชวังอยู่ด้วย

ครั้นถึงช่วงเวลาสำคัญ คือการพยากรณ์พระราชกุมารนั้น ท่านพราหมณ์เฒ่าทั้ง ๗ ต่างก็ถวายคำพยากรณ์ต่อหน้าพระที่นั่งแบบแบ่งรับแบ่งสู้ว่า มีความเป็นไปได้ ๒ นัย คือถ้าหากทรงอยู่ครองเรือน จะได้เป็นบรมมหาจักรพรรดิผู้ยิ่งใหญ่ แต่หากทรงสละออกบวช ก็จะได้ตรัสรู้ธรรมสำเร็จเป็นศาสดาเอกในโลก ส่วนโกณฑัญญพราหมณ์เมื่อพินิจพิจารณาลักษณะพระราชกุมารอย่างสุขุมแล้ว ได้ถวายคำพยากรณ์ว่า พระราชกุมารจะทรงออกผนวชจนได้ตรัสรู้ธรรม เป็นศาสดาเอกในโลกแน่นอนประการเดียวเท่านั้น นับว่า ท่านโกณฑัญญพราหมณ์ มีความเชื่อมั่นในวิชาของตนชัดเจน ไม่มีเผื่อเหลือเผื่อขาดเช่นท่านอื่นๆ

ท่านอัญญาโกณฑัญญะได้เคยเล่าให้พระภิกษุรุ่นหลังฟังว่า ในอดีตพุทธสมัยแห่งพระปทุมุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น ท่านได้เกิดในตระกูลคหบดีแห่งกรุงหังสวดี เมื่อท่านมีโอกาสเข้าเฝ้าพระพุทธองค์ครั้งแรกนั้น ท่านได้กราบทูลนิมนต์ให้พระพุทธเจ้าพระปทุมุตตระกับพระสงฆ์สาวกทั้งหมดรับอาราธนาไปรับภัตรยังเรือนของตนทุกวันเป็นเวลา ๗ วัน เมื่อเสร็จสิ้นในวันสุดท้ายของการถวายภัตตาหาร ท่านได้กล่าวตั้งความปรารถนาเฉพาะพระพักตร์ของพระพุทธเจ้าปทุมุตตระว่า "ขอให้ได้บวชในพระศาสนาของพระพุทธเจ้าในอนาคต และขอให้ถึงความเป็นผู้รู้แจ้งธรรมก่อนผู้อื่น" ซึ่งก็ได้รับคำพยากรณ์ว่า "ในอีกแสนกัปนับแต่นี้ไปในอนาคต จักมีพระพุทธเจ้าพระนามว่า 'โคตมะ' อุบัติขึ้นในโลก ตัวท่านจะได้บรรลุธรรมดำรงอยู่ในพระโสดาปัตติผล พร้อมด้วยพรหมอีก ๑๘ โกฏิ ในเวลาเมื่อจบพระธัมมจักกัปปวัตนสูตรอันเป็นปฐมเทศนาของพระโคตมพุทธเจ้าพระองค์นั้น"

นี่คือปฐมเหตุแห่งอานิสงส์ที่ท่านพระอัญญาโกณฑัญญะได้เป็นผู้บรรลุธรรมคนแรกก่อนใครๆ แต่ด้วยความที่ท่านได้บวชเมื่ออายุราว ๕๕ ปีแล้ว ทั้งยังเป็นกำลังสำคัญในยุคสมัยแรกๆ ของกองทัพธรรมที่มีพระอรหันต์เพียง ๖๐ รูปออกเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปในทิศต่างๆ ในช่วงสมัยแต่พรรษาที่ ๒ ในพุทธกาล ท่านจึงได้รับการยกย่องจากพระพุทธองค์ว่า เป็นเอตทัคคะในด้านรัตตัญญู คือเป็นผู้มีความรู้มีประสบการณ์มาก ท่านมหาเถระจึงได้รับความเคารพศรัทธา มีผู้เข้าหากราบไหว้อยู่เนืองๆ จนท่านต้องขอทูลลาพระพุทธองค์เพื่อไปหาธรรมวิเวกยังเชิงเขาหิมพานต์ เป็นเวลา ๑๒ ปี ก่อนละสังขารเข้าสู่พระนิพพานในที่สุด

ธรรมะในชีวิตประจำวัน

โดย ญาณรัตนะ

ทะเลบุญ

ท่านเคยทราบหรือไม่ว่า บุญที่กระทำดีแล้วไปอยู่ที่ไหน และจะมีวิธีที่นำบุญกลับมาใช้ได้อย่างไร พระเดชพระคุณพระราชญาณวิสัฐได้เคยกล่าวไว้หลายครั้งว่า "ศูนย์กลางกายคือทะเลบุญ" ทุกท่านทุกคนมีอยู่แล้วในตัว ไม่ว่าจะยากดีมีจน สูงศักดิ์หรือต่ำต้อย ต่างก็มีศูนย์กลางกายเป็นที่ตั้งและที่สั่งสมของบุญ บุญอยู่ที่ศูนย์กลางกาย แต่ละกายที่ละเอียดๆ เข้าไป บุญก็จะสะอาดละเอียดมากยิ่งขึ้น บุญเมื่อเต็มส่วนจะกลั่นเป็นบารมี บารมีเต็มส่วนจะกลั่นตัวเป็นปรมัตถบารมี มีขนาดเล็กใหญ่เท่าใด ท่านที่ทำสมาธิได้ละเอียดก็สามารถเข้าไปรู้ไปเห็นได้

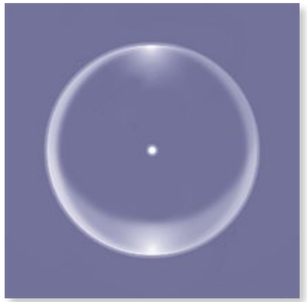

ทะเลบุญนี้เป็นที่เดียวกับที่ตั้งของใจ ซึ่งเป็นที่กำเนิดธาตุธรรมเดิมของมนุษย์ที่จะไปเกิดมาเกิด ที่หลับที่ตื่น ใจ คือ ที่รวมของ "เห็น จำ คิด รู้" อยู่ที่ศูนย์กลางกาย ซึ่งเป็นที่เดียวกับทะเลบุญนั่นเอง เมื่อรู้ที่ตั้งของทะเลบุญแล้ว ต่อไปนี้ทุกท่านเวลาทำบุญก็ขอให้จรดใจไปที่ศูนย์กลางกาย จะเห็นหรือไม่เห็น ไม่เป็นข้อจำกัด เพราะบุญจะไปรวมที่ศูนย์กลางกายโดยอัตโนมัติ เมื่อมีโอกาสทำบุญ ทานกุศล ศีลกุศล หรือภาวนากุศล ครั้งใดก็ตาม จรดใจไปที่สู่ศูนย์กลางกายให้ถูก "ทะเลบุญ" การปฏิบัติเจริญภาวนารรรมตามแนววิชชาธรรมกาย ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านได้แนะนำให้กำหนดใจไว้ที่ศูนย์กลางกาย จึงตรงกับทะเลบุญ

การอุทิศส่วนบุญให้กับผู้ที่ล่วงลับไปแล้วก็เช่นกัน ขอให้ผู้ที่ทำบุญตั้งใจอุทิศส่วนบุญกุศลลงไปที่ศูนย์กลางกาย ที่ประสงค์จะอุทิศบุญให้ผู้ใด ก็อธิษฐานผ่านศูนย์กลางกายไปที่ทะเลบุญ ขอให้ผู้รับส่วนบุญนั้นหากมีญาณวิถีใดอันพึงจะรับรู้ได้ ก็ขอได้โปรดอนุโมทนาบุญตามระดับภูมิธรรมที่จะเข้าถึง ดีเสียกว่าการอุทิศบุญด้วยปากเปล่า การกำหนดไปที่ทะเลบุญช่วยทำให้ใจเกิดสมาธิได้ นอกจากนี้ เมื่อยามใดเกิดวิกฤตขึ้นกับชีวิต ขอให้ตรึกนึกเข้าไปที่ศูนย์กลางกายที่เป็นทะเลบุญ เอ่ยอ้างบุญกุศลที่เคยกระทำไว้ ขอนำบุญนั้นมาใช้ให้เกิดปัญญา แก้ปัญหา หาทางออกให้รอดพ้นจากวิกฤตหรือให้สัมฤทธิ์ผลตามที่ปรารถนา ก็กระทำได้

ออกพรรษานี้ ท่านใดจะลองดูก็ได้ เวลาทำบุญทอดกฐินหรือทำบุญครั้งใด ขอให้ท่านลองตรึกลงไปที่ศูนย์กลางกาย กำหนดเป็นดวงแก้วใส ให้ใจอยู่ที่ศูนย์กลางตัว ท่านที่พอกำหนดดวงได้ก็คงจะเห็นดวงใสสว่างขึ้นในขณะทำบุญ ถ้าสมาธิดีๆ บุญคงได้ส่งผลให้เห็นเทวดามาร่วมอนุโมทนากับเราบ้าง

มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย กำหนดจัดทอดกฐินสามัคคีมหากุศล ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๔ ณ **วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี** ในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยมี

คุณผิว-จันทร์ฉาย บริรักษ์พาณิชย์ เป็นประธานใหญ่กองกฐิน
คุณแม่สุรีย์-พ.ญ.คุณสวรรยา เดชอุดม เป็นประธานอุปถัมภ์
คุณปิยะบุตร-สุจินตนา ชลวิจารณ์ เป็นประธานจัดงานกองกฐินสามัคคี

มูลนิธิฯ จึงขอบอกบุญมายังท่านสาธุชนทุกท่าน ร่วมทอดกฐินมหากุศลในปีนี้ โดยพร้อมเพรียงกัน

กำหนดการ

๐๘.๓๐ น.	ตั้งกองกฐินสามัคคี/นำส่งเงิน แล้วรับพระและหนังสือที่ระลึก และ/หรือ ผ้าไตร จากเจ้าหน้าที่
๐๙.๓๐ น.	สาธุชนพร้อมกัน ณ ศาลาสมเด็จพระพุฒาจารย์
๑๐.๐๐ น.	ประธานในพิธีนำสาธุชนบูชาพระรัตนตรัย ทำวัตร เจริญภาวนา
๑๐.๓๐ น.	สัมโมทนียกถา โดยพระเดชพระคุณ พระราชญาณวิสิฐ (หลวงป๋า)
๑๑.๐๐ น.	ถวายภัตตาหารเพล สาธุชนรับประทานอาหารร่วมกัน
๑๒.๐๐ น.	สาธุชนกลับมานั่งในที่นั่งเดิม
๑๒.๓๐ น.	พิธีทอดกฐินสามัคคี
๑๓.๔๕ น.	สาธุชนทุกท่านรับพรจากพระภิกษุสงฆ์ กราบลาพระรัตนตรัย

dhammakaya.org facebook.com/watluangphorsodh twitter.com/watluangphorsod

ระฆังธรรม

สารธรรม-ข่าวสาร จากมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ ต.ค.-ธ.ค.๕๔

โอวาทหลวงป๋า

"อบายมุข คือปากทางแห่งความฉิบหาย แทนที่จะพิจารณาหาวิธีการประกอบสัมมาอาชีวะ คือ การประกอบอาชีพโดยชอบธรรม ที่ไม่มีโทษ และประพฤติธรรม อันจะเป็นที่พึ่งประเสริฐได้จริง ก็กลับพากันไปติดอยู่กับอบายมุข นำตนไปสู่ความยากจน หรือหายนะหนักลงไปอีกจนได้ บางรายมีหนี้สินมากล้นพ้นตัว เมื่อสิ้นเนื้อประดาตัวหรือแก้ปัญหาไม่ได้ ถึงความทุกข์ใหญ่ ถึงคิดฆ่าตัวตายก็มี"

พระราชญาณวิสิฐ

บรรณาธิการแถลง

"เสียงใดจะมีค่ากว่าเสียงธรรม" เพราะเสียงธรรมนำมาซึ่งปัญญาและความรู้แจ้ง "ระฆังธรรม" ขอเป็นเสียงธรรมเสียงหนึ่งที่รื่อยเรียงออกมาเป็นตัวอักษร บอกกล่าวสาระธรรม ให้แก่ท่านผู้อ่านและท่านผู้ใฝ่ธรรม ในฉบับนี้จะได้ทราบว่า เหตุใดท่านอัญญาโกณฑัญญะจึงเป็นพระอรหันต์องค์แรกผู้รู้แจ้งธรรมก่อนผู้อื่น หากอยากรู้ว่าฤกษ์ดีมีอยู่เวลาใดให้อ่าน 'ธรรมจากพระไตรปิฎก' สัตว์โลกพึงสังวรในการที่สร้างกรรม กรรมที่ตามก็เหมือนหมาไล่เนื้อ จงเตือนตนลองอ่าน 'ธรรมสะกิดใจ' และปิดท้ายด้วย 'บุญของผู้มีส่วนร่วมในกฐิน' เพื่อเสริมศรัทธาของท่านก่อนที่จะได้ทำบุญกฐิน

กองบรรณาธิการถือหลัก 'เวยยาวัจจมัย' บุญสำเร็จได้ด้วยการขวนขวายในกิจการที่ชอบ จึงได้ตกลงร่วมกันที่ให้เสียงระฆังธรรมออกเป็นวาระราย ๓ เดือน เริ่มต้นเดือนตุลาคม เดือนมกราคม เดือนเมษายน และเดือนกรกฎาคม ปีละ ๔ ครั้ง ขอให้ท่านมารับจดหมายข่าวระฆังธรรมฟรีได้ที่วัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามหรือบอกรับเป็นสมาชิกประจำได้ที่ประชาสัมพันธ์

"เสียงระฆังธรรม" ขอบอกข่าวเชิญชวนร่วมกาลทาน งานทอดกฐินมหากุศล ณ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ พิธีในภาคเช้า รักษาศีล เจริญภาวนา ในเวลา ๑๒.๓๐ น. เริ่มพิธีทอดกฐิน ณ อาคารสมเด็จพระพุฒาจารย์ ชักชวนญาติพี่น้องและเพื่อนมารับบุญกันเยอะๆ เดือนธันวาคมมีอบรมพระกัมมัฏฐาน รุ่นที่ ๖๒ ระหว่างวันที่ ๑-๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ อบรมพระวิปัสสนาจารย์ รุ่นปลายปี ระหว่างวันที่ ๑๕-๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ และปฏิบัติธรรมส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ พบกันฉบับหน้าครับ

ระฆังธรรม สารธรรม-ข่าวสาร จากมูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ ต.ค.-ธ.ค.๕๔

จดหมายข่าวระฆังธรรม เจ้าของ: มูลนิธิพุทธภาวนาวิชชาธรรมกาย ในวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม ต.แพงพวย อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ๗๐๑๓๐
บรรณาธิการบริหาร: สมชาย เทียมบุญประเสริฐ **กองบรรณาธิการ:** พระมหาประเสริฐ ปญฺญาเสฏฺโฐ, พระครูอาทรปริยัติสุธี, พระมหาเกรียงศักดิ์ ภูริวฑฺโฒ, พระสมควร อตฺตทีโป, วีระ เนตยกุล, สุทัศน์ นิมกุลรัตน์, รศ.วรภัทร ลัคนทินวงศ์
www.dhammakaya.org โทร. ๐๘๓-๐๓๒-๘๙๐๗ อีเมล: editor@dhammakaya.org

ธรรมจากพระไตรปิฎก

โดย พระครูอาทรปริยัติสุธี

ฤกษ์นั้นสำคัญไฉน

ในยุคปัจจุบัน การถือมงคลตื่นข่าวนับว่ามีอิทธิพลต่อผู้คนในสังคมไทยไม่น้อย เช่น นำความเชื่อเรื่องดูดวง ดูฤกษ์ มาใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นต้น เพราะเหตุแห่งการดำเนินชีวิตของผู้คนเปลี่ยนแปลงไปจากสมัยก่อน ด้วยสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมและอื่นๆ

จึงใคร่ขอเสนอสารธรรมจากพระไตรปิฎกแก่ท่านผู้อ่านได้พิจารณาถึงพระดำรัสของพระพุทธเจ้าที่ตรัสสอนไว้ในปุพพัณหสูตร ว่าด้วย เวลาเช้า เที่ยง เย็น เป็นฤกษ์ดี ถ้าเรา คิดดี พูดดี ทำดี ดังนี้

"ภิกษุทั้งหลาย สัตว์เหล่าใดประพฤติกายสุจริต (ความประพฤติชอบด้วยกาย) วจีสุจริต (ความประพฤติชอบด้วยวาจา) และมโนสุจริต (ความประพฤติชอบด้วยใจ) ในเวลาเช้า เวลาเช้าก็เป็นเวลาที่ดีของสัตว์เหล่านั้น

สัตว์เหล่าใดประพฤติกายสุจริต วจีสุจริต และมโนสุจริต ในเวลาเที่ยง เวลาเที่ยงก็เป็นเวลาที่ดีของสัตว์เหล่านั้น

ภิกษุทั้งหลาย สัตว์เหล่าใดประพฤติกายสุจริต วจีสุจริต และมโนสุจริต ในเวลาเย็น เวลาเย็นก็เป็นเวลาที่ดีของสัตว์เหล่านั้น

เวลาที่บุคคลประพฤติชอบ ชื่อว่าเป็น **ฤกษ์ดี มงคลดี สว่างดี รุ่งดี ขณะดี ครู่ดี บูชาดี** ในพรหมจารีบุคคลทั้งหลาย

กรรมอันเป็นประหักษิณ [อาการแสดงความเคารพ] ทางกาย กรรมอันเป็นประหักษิณทางวาจา กรรมอันเป็นประหักษิณทางใจ ความปรารถนาของท่าน เป็นประหักษิณ สัตว์ทั้งหลายทำกรรมอันเป็นประหักษิณ ย่อมได้ประโยชน์ทั้งหลายอันเป็นประหักษิณ

ท่านเหล่านั้นได้ประโยชน์แล้ว จงได้รับความสุข งอกงามในพุทธศาสนา จงไม่มีโรค ถึงความสุข พร้อมด้วยญาติทั้งมวลเถิด"

จะเห็นได้ว่า พระพุทธองค์ตรัสสอนให้ชาวพุทธเชื่อหลักกฎแห่งกรรม ตามหลักเหตุและผล ไม่ได้สอนให้เชื่อเรื่องงมงาย หรือเชื่อสิ่งเร้นลับใดๆ จึงควรที่เราท่านทั้งหลายจะได้พิจารณาและปฏิบัติ เพื่อเป็นพรบุญอันประเสริฐแก่การดำเนินชีวิตของเราทุกคนต่อไป แล้วพบกันใหม่

ธรรมสะกิดใจ

โดย พุทธภาวนา

กรรมเรียกร้อง

หลวงป้า (พระเดชพระคุณ พระราชญาณวิสิฐ) สอนอย่างสม่ำเสมอให้ตั้งอยู่ในกรรมดี ระวังรักษาจิตใจของตน ตั้งอยู่ในศีลในธรรม ซึ่งจะเป็นเกราะช่วยป้องกันไม่ให้กรรมชั่วที่เราเคยทำไว้ตามมาทัน เพราะเมื่อกรรมชั่วตามมาทัน ความรุนแรงเป็นอย่างไร บางครั้งยิ่งกว่ามหาสึนามิเสียอีก มันมีกำลังบดขยี้บีบบังคับจิตใจคนเราให้ไปทำในสิ่งที่คาดไม่ถึงหรือเกินบรรยาย (ตั้งแต่โดพอรู้เรื่องทีเดียว ไม่เลือกเพศอายุ ว่าอย่างนั้นเลย)

ว่าเฉพาะเรื่องเพศ ในยุคนี้ เราเห็นการไม่ระวังรักษาใจ ทำความผิดเรื่องเพศมากขึ้น เรามักเห็นเด็กๆ หนีออกจากบ้านไปก้าวล่วงทางเพศกัน เพียงเพราะไปหลงค่านิยมที่ผิด พ่อแม่ครูอาจารย์เตือนก็ไม่ฟัง ในที่สุดก็หมดอนาคต กลายเป็นเด็กแว้นสาวสก๊อยเต็มบ้านเต็มเมือง หรือพอโตเป็นผู้ใหญ่วัยทำงาน ก็มีกิ๊กมีชู้ บ้านแตกสาแหรกขาด ตบตีแย่งผู้หญิงหรือชายกัน เหมือนในละครทีวี

บางคนผิดหวังหรือทำผิด ก็ฆ่าตัวตายเพื่อหนีปัญหา ปัญหาบางเรื่องเราอาจคิดว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่สำหรับคนที่ผลกรรมชั่วที่เขาทำไว้เรียกร้องนั้น มันดูยิ่งใหญ่กว่าเขาพระสุเมรุเสียอีก ทำให้ไม่มีสติไม่มีปัญญาตัดสินใจแก้ปัญหาได้ถูกต้อง และที่สำคัญ กรรมมันปิดให้เห็นผิดเป็นถูก เห็นกงจักรเป็นดอกบัว อย่างที่โบราณท่านเรียกว่า "โงหัวไม่ขึ้น"

ในเมื่อคนมีความคิดความเห็นชั่วเป็นหางเสือของชีวิต ในลำเรือก็เต็มไปด้วยสิ่งทุศีล แล้วจะเอาแรงจากไหนพายเรือทวนกระแสกิเลสนาวาชีวิตคงไม่มีกำลังแล่นทวนกระแส หรือแล่นให้เร็วกว่าผลของกรรมชั่วที่เหมือนพายุร้ายไล่ตามอยู่ เขาย่อมมีทุคคติเป็นที่ไป ในที่สุดจะไปเกิดในอบายภูมิ เป็นสัตว์เดรัจฉานบ้าง บางคนตกทุกข์ได้ยากแร้นแค้นแสนเข็ญอย่างแสนสาหัส ต้องชดใช้กรรมจนกว่าจะหมดกรรม

หลวงป้าท่านเปรียบให้เราเห็นว่า กรรมของสัตว์โลกนั้นจะถูกเก็บไว้ในธาตุธรรมของสัตว์นั้นๆ แล้วประมวลได้แม่นยำยิ่งกว่าซูเปอร์คอมพิวเตอร์เสียอีก ไม่มีผิดพลาด ดังนั้น เราจะรอให้ผลกรรมชั่วมาถึงก่อนหรือ ทั้งๆ ที่รู้แล้วว่ากำลังของตนไม่พอหนี ทำไมไม่รีบสร้างบุญกุศลกรรมดี เพื่อหนีผลกรรมชั่วดุจหมาล่าเนื้อ

ครูบาอาจารย์ไม่ได้อยู่กับเราตลอดเวลาและตลอดไป ในเมื่อเรายังมีลมหายใจอยู่ ขอให้นำคำสอนของท่านมาอยู่กับเรา มาคอยเตือนสติตนเองไว้ตลอดเวลา

บอกเล่าเก้าสิบ

โดย ธัมม์ปูจา

เข้าพรรษาปี ๕๔ ที่กำลังจะผ่านไปนี้ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายารามของเรา มีพระจำพรรษา ๔๙ รูป และสามเณร ๒๘ รูป ช่วงเข้าพรรษาเป็นฤดูกาลสำหรับการศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะพระใหม่นวกะ (๒๒ รูป) มาเข้ารับการฝึกฝนอบรมตน ศึกษาพระธรรม นำไปปฏิบัติในชีวิตหลังจากลาสิกขาไปแล้ว เพื่อเป็นคนดีของสังคมสืบไป

ขณะเดียวกัน ก็เป็นช่วงเปิดภาคการศึกษา ซึ่งสถานศึกษาต่างๆ นำนักเรียน นักศึกษา มาเข้ารับการอบรมคุณธรรมจริยธรรม เป็นประจำทุกเดือน รวมถึงข้าราชการ ประชาชน ก็มาเข้ารับการอบรมโดยตลอดเดือนละไม่ต่ำกว่า ๗-๘ รุ่น ซึ่งยังไม่รวมการอบรมหลักประจำปี คือ การอบรมพระกัมมัฏฐาน (๑-๑๔ พ.ค., ๑-๑๔ ธ.ค.) และ การอบรมพระวิปัสสนาจารย์ (๑๕-๒๘ พ.ค., ๑๕-๒๘ ธ.ค.) และบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนเดือนเมษายน ฯลฯ

กิจกรรมอบรมเผยแพร่เหล่านี้มีมาก จึงนำรูปบางส่วนมาให้พวกเราทั้งหลายดูพอให้เห็นเป็นตัวอย่าง ให้ได้อนุโมทนาบุญกัน ซึ่งเป็นบุญที่พวกเราทั้งหลายได้ช่วยสนับสนุนกันอย่างแข็งขัน ทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อไปเรายังจะมี "ศาลาอบรมธรรม" ที่จะรองรับการอบรมได้มากและสะดวกขึ้น ขณะนี้อยู่ในระหว่างก่อสร้าง แต่ยังไม่เดินหน้าไปเท่าที่ควร

ท่านสามารถติดตามข่าวสารของวัดฯ ได้อีกช่องทางหนึ่ง คือ เว็บไซต์ เฟซบุค และทวิตเตอร์ ของวัดหลวงพ่อสดฯ ซึ่งระบุอยู่ในจดหมายข่าวนี้แล้ว

๒๗-๒๙ ก.ค.๕๔ ค่ายธรรมะเพื่อน้อง ชั้น ป.๕-๖ ร.ร.ดชด. สวนผึ้ง ราชบุรี

๒๑-๒๒ ก.ค.๕๔ นักศึกษา ร.ร.ดุริยางค์ทหารบก สามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ

๑๔-๑๖ ก.ย.๕๔ น.ร. ม.๑-ปวช.๓ ร.ร.โสตศึกษา (ผู้บกพร่องทางการได้ยิน) นครปฐม ๑๕๐ คน

๒๕-๒๖ ก.ค.๕๔ น.ร. ชั้น ป.๔-๕ ร.ร.วัดจินดาราม สามพราน นครปฐม ๑๖๗ คน

๒๖ ก.ค.๕๔ น.ร. ชั้น ป.๔-๕ ร.ร.ดอนคลังวิทยา ดำเนินสะดวก ราชบุรี

๔ ส.ค.๕๔ นักเรียนนายสิบ ร.ร.ทหารช่างราชบุรี ๘๐ นาย

๑๖-๑๘ ก.ย.๕๔ จนท. อบต.แพงพวย ดำเนินสะดวก ราชบุรี ๓๓ คน

๒๓ ก.ย.-๓ ต.ค.๕๔ ร.ร.รัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน ๑๐๘ รูป และ ร.ร.สวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี ๕๕ รูป (รวม ๑๖๓ รูป) บรรพชาสามเณรเฉลิมพระเกียรติ

บุญของผู้มีส่วนร่วมในกฐิน

ในสมัยพระศาสนาของพระกัสสปสัมพุทธเจ้า บุรุษชาวเมืองพาราณสีคนหนึ่งเป็นคนเชื่อใจไร้ที่พึ่ง ไปอาศัยเศรษฐีสิริธรรมผู้มั่งคั่งด้วยทรัพย์ โดยยอมตนเป็นคนรับใช้มีหน้าที่ดูแลรักษาหญ้า จึงได้ชื่อว่า "ติณบาล" แปลว่า ผู้ดูแลรักษาหญ้า

วันหนึ่งเขาคิดว่า "ตัวเรานี้เป็นคนยากจนเช่นนี้เพราะไม่เคยทำบุญอันใดไว้ในชาติก่อนเลย มาชาตินี้จึงตกอยู่ในฐานะผู้รับใช้คนอื่น ไร้ญาติขาดมิตร ไม่มีสมบัติติดตัวแม้แต่น้อย" เมื่อคิดดังนี้แล้วเขาได้แบ่งอาหารที่ท่านเศรษฐีให้ออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งถวายแก่พระสงฆ์ที่มาบิณฑบาต อีกส่วนหนึ่งเอาไว้สำหรับตนเองรับประทาน ด้วยเดชกุศลผลบุญอันนั้น ทำให้ท่านเศรษฐีเกิดสงสารเขาและให้อาหารเพิ่มอีกเป็น ๒ ส่วน เขาได้แบ่งอาหารเป็น ๓ ส่วน ถวายแก่พระสงฆ์ส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งให้แก่คนจนทั้งหลาย ส่วนที่สามเอาไว้บริโภคสำหรับตนเอง เขาทำอยู่อย่างนี้เป็นเวลาช้านาน

ต่อมาเป็นวันออกพรรษา เหล่าชนผู้มีศรัทธาต่างพากันทำบุญกฐินเป็นการใหญ่ แม้ท่านเศรษฐีสิริธรรมก็เตรียมจะถวายกฐิน จึงประกาศให้ประชาชนทั้งหลายทราบโดยทั่วกัน เมื่อนายติณบาลได้ยินก็เกิดความเลื่อมใสขึ้นในใจทันที จึงเข้าไปหาท่านเศรษฐีถามอานิสงส์ของกฐิน เศรษฐีตอบว่า "มีอานิสงส์มากมายหนักหนา สมเด็จพระบรมศาสดาทรงตรัสยกย่องสรรเสริญว่าเป็นทานอันประเสริฐ"

เมื่อเขาได้ทราบดังนี้แล้ว ก็มีความโสมนัสปลาบปลื้มเป็นอันมาก จึงได้กลับไปที่อยู่ของตน แล้วเกิดความคิดขึ้นว่า "เราไม่มีอะไรเลย แม้แต่ผ้าตีๆ สักผืน เราจะทำบุญร่วมกับท่านเศรษฐีด้อยอย่างไร" เขาครุ่นคิดอยู่เป็นเวลานาน แต่ก็หาสิ่งที่จะร่วมอนุโมทนากฐินกับท่านเศรษฐีไม่ได้ ในที่สุดเขาได้เปลื้องผ้านุ่งของตนออก พับให้ดี แล้วเย็บใบไม้นุ่งแทน เอาผ้านั้นไปเร่ขายในตลาด ชาวตลาดทั้งหลายเห็นอาการเช่นนั้น ก็พากันหัวเราะกันลั่น เขาชูมือขึ้นแถลงว่า "ท่านทั้งหลายหยุดก่อน อย่าหัวเราะข้าพเจ้าเลย ข้าพเจ้ายากจนไม่มีผ้าจะนุ่ง จะขอนุ่งใบไม้แต่ในชาตินี้เท่านั้น ชาติหน้าจะนุ่งผ้าทิพย์"

เขาได้ออกเดินเร่ขายเรื่อยไป ในที่สุด เขาได้ขายผ้านั้นในราคา ๕ มาสก (๑ บาท) แล้วนำไปมอบให้ท่านเศรษฐี เศรษฐีได้ใช้เงินนั้นซื้อด้ายสำหรับเย็บไตรจีวร ในกาลครั้งนั้นได้เกิดโกลาหลทั่วไปในหมู่ชน ตลอดถึงเทวดาในสวรรค์ทั้ง ๖ ชั้นฟ้า และล่วงรู้ไปถึงพระกรรณของพระเจ้าพาราณสี จึงรับสั่งให้นำนายติณบาลเข้าเฝ้า แต่เขาไม่ยอมเข้าเฝ้าเพราะละอาย จึงได้ตรัสถามความเป็นไปของเขาโดยตลอดเวลา ทรงให้ราชบุรุษนำผ้าสาฎกราคาแสนดำลึงไปพระราชทานแก่เขา นอกจากนั้นได้พระราชทานบ้านเรือนและทรัพย์สมบัติเป็นอันมาก แล้วโปรดให้ดำรงตำแหน่งเศรษฐีในเมืองพาราณสี มีชื่อว่า ท่านติณบาลเศรษฐี เมื่อเขาดำรงชีวิตอยู่พอสมควรแก่อายุขัยแล้ว ก็ตายไปเกิดเป็นเทพบุตรในดาวดึงส์พิภพเสวยสมบัติทิพย์อยู่ในวิมานแก้ว สูงได้ ๕ โยชน์ มีนางเทพอัปสรหนึ่งหมื่นเป็นบริวาร ส่วนเศรษฐีสิริธรรม ครั้นตายจากโลกมนุษย์แล้วได้ไปเกิดในดาวดึงส์สวรรค์ มีนางฟ้าเป็นบริวาร เช่นเดียวกันกับท่านติณบาลเศรษฐีนั่นเอง

เรียบเรียงจากหนังสือ "บุญกฐิน"